

[Ingrid Rasmussen]

bulanceberedskab her i landet. Der er ikke nogen definition af, hvad et ambulanceberedskab egentlig skal indeholde, og det er en mangel i sig selv.

I de senere år – og måske i særdeleshed i denne sommer – er der blevet nedlagt små sygehuse rundt omkring i landet. Der har også været tendens til, at ambulancestationer enten har fået en anden bemanding, end de hidtil har haft, eller helt er blevet nedlagt. Det har selvfølgelig betydet for befolkningen, at der bliver længere og længere fra skadestedet til det nærmeste hospital og dermed til en behandling.

Det betyder også noget i forbindelse med ambulanceberedskabet, hvordan befolkningstætheden er i de områder, hvor der kan være længere afstande, ligesom det betyder noget, om områderne er af en sådan karakter, at der f.eks. kan findes industrier med farlige stoffer. Endelig betyder vejnettets beskaffenhed noget for, hvordan patienten kommer frem til hospitalet. Derfor er vi er nødt til at have en definition af, hvad et ambulanceberedskab er her i landet.

Derudover mener vi fra Socialdemokratiets side, at vi ligeledes i § 46 må have en definition af alarmeringen. Med den teknologiske udvikling, der har fundet sted i de senere år, er der behov for den bedst mulige ressourceudnyttelse i alarmeringssituationer. Det betyder selvfølgelig, at der må være nogle mennesker på alarmeringscentralen, som har en vis medicinsk baggrund, således at man kan sortere ud, at akutkørslerne har en akut karakter.

Det sidste, jeg vil sige i denne sammenhæng, er, at der med den nye teknologi og nye definitioner på de to tidligere nævnte områder er behov for, at vore ambulancereddere får en forbedret uddannelse. Der står godt nok i lovforslaget, at ministeren kan fastsætte nogle minimumskrav til uddannelse, men disse krav synes jeg ikke er tilstrækkeligt specificeret, forstået på den måde, at uddannelsen til redderpersonale, som vi kender den i dag, ikke er god nok. Vi er nødt til at lægge op til, at uddannelsen i Danmark har et sådant niveau, at redderne er kvalificerede til at gå ind i en præhospitalbehandling, som vi ser visse andre steder i Europa, nemlig i de lande, vi traditionelt sammenligner os med. Denne uddannelse skal selvfølgelig være af en sådan art, at vi får en meget velkvalificeret reddergruppe her i landet. De skal

ikke kun være redningsførere; det skal være ambulancereddere, som går ind og gør en indsats. Vi synes, det ville være en god idé, og vil stille ændringsforslag til sundhedslovsforslaget gående ud på, at reddergruppen som helhed bliver betragtet som en del af det samlede sundhedspersonale.

Jeg håber altså på, at ministeren vil se nærmere på sundhedslovsforslagets § 46. I alt fald vil vi stille ændringsforslag til § 46.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Det er en bemærkning til fru Inger Stilling Pedersen og sådan set også til fru Lis Noer Holmberg. Vi er fra SF's side meget enige i, at man er nødt til at tage hensyn til mindre patientgrupper og patientgrupper med specielle behov, og her tænker jeg f.eks. på epilepsipatienter, jeg tænker på gigtramte og andre med specielle muskel- og ledlidelser.

Sådanne patientgrupper kan komme frygtelig i klemme i amternes betrængte økonomiske situation, hvor amterne har en tendens til at trække deres patienter hjem ud fra den opfattelse, at man gør arbejdet billigere inden for eget amt.

Her er det også helt nødvendigt at gennemføre en samlet planlægning og en samlet prioritering, sådan at vi ikke pludselig står som et land, der ikke kan tilbyde den specialiserede og effektive behandling, som er nødvendig på disse områder.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Nogle af ordførerne udtrykte skuffelse over, at sundhedslovsforslaget nu er fremsat i nøjagtig samme form, som vi arbejdede med i sidste samling. Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er udtryk for, at jeg ikke har interesseret mig for de signaler, der er kommet dels fra udvalget igennem spørgsmål, dels fra omverdenen omkring os.

Jeg har opfattet situationen sådan, at udvalget var godt og grundigt i gang med arbejdet inden ferien, og at det ville være rigtigt og fornuftigt at genoptage arbejdet lige præcis dér, hvor vi sluttede det, og det er baggrunden for, at formen er identisk med den kendte.

Dernæst vil jeg gerne takke for de venlige ord, der har været sagt om forslaget. Det var ikke svært at lytte sig frem til, at der i samtlige